

Paglaum

Paglaum

“Si Marta miingon kang Jesus, Ginoo, kon dinhi ka pa lang, wala unta mamatay ang akong igsoon.” Mao kini ang mga pulong ni Marta kang Jesus sa higayon sa kamatayon sa iyang igsoon nga si Lazaro. Ilang gipahayag kanang masulub-on nga pagbati sa pagbasol nga nasinati sa minilyon sa dihang ang ilang mga minahal gikuha gikan kanila sa kamatayon. Daghan kaayong mga hunahuna ang mosantop sa hunahuna nianang panahona—kon nahimo pa ba nato kini, o nahimo kana; o kung nagpadala kami ug lain nga doktor. Kon ang kamatayon maoy resulta sa usa ka aksidente samtang nagbiyahe, kita makaingon nga kon ang atong minahal wala pa mouban sa maong biyahe, dili unta kini mahitabo. Sa kaso ni Marta, naghunahuna siya nga ang pagkawala ni Jesus ang mitultol sa kamatayon sa iyang igsoong lalaki, mao nga siya mikiling sa pagbasol kaniya.

Daghan ang miambit niini nga panglantaw ni Marta kay ilang gibati sa usa ka paagi o sa lain nga ang Ginoo maoy responsable sa kamatayon sa ilang minahal, o nga siya unta makapugong sa trahedya nga mahitabo. Busa nangutana sila, Ngano? Ilang gihunahuna nga sa usa ka paagi o sa lain seguradong nakahimo silag butang nga dili makapahimuot sa Diyos, o tingali ang usa nga namatay ilabinang gisilotan tungod sa pagbuhat ug daotan. Ug unya tingali uban sa pagkurog sila maghunahuna, Kon kining naulahi tinuod, unsa na ang kahimtang sa usa nga patay karon? Mas grabe pa ba ang iyang pag-antos kay sa kamatayon?

Nasagol sa mga hunahuna nga naghasol sa kadaghanan sa dihang ang kamatayon moduaw sa panimalay mao ang kasagarang wala matubag nga pangutana kon unsay anaa sa unahan sa lubnganan. Makita pa ba nato pag-usab ang atong mga minahal? Malipayon ba sila karon, ug usa ka adlaw mouban ba kita kanila sa ilang kalipay? Ang atong mga kasingkasing nangandoy alang sa tino nga mga tubag niining tanan nga makapaguol nga

mga pangutana nga mitungha gikan sa atong kasubo. Ug kini nga mga pangutana matubag, kay ang mga tubag makaplagan diha sa Pulong sa Dios.

Ngano nga ang mga tawo mamatay gihapon? Daghan ang motubag nga natural lang sa mga tawo nga matigulang ug mamatay; apan ang kahuyang niana nga tubag mao nga minilyon ang nangamatay sa dili pa sila matigulang. Ang mabangis nga mangangani Ang kamatayon walay pinalabi sa mga tawo, kay iyang gipamatay ang bata ug tigulang, ingon man ang santos ug ang makasasala. Masuso man o tigulang nga ginikanan ang namatay, grabe ang kakurat. Dili gyud kami andam alang sa kamatayon, ug bisan pagkahuman sa libu-libo ka tuig nga kasinatian sa kini nga mangtas, ang kaliwatan sa tawo wala naanad sa iyang mga pagbisita - kanunay silang moabut ingon usa ka dili gusto nga katingala. Sa tinuud, wala'y butang nga mamatay sa usa ka "kinaiyanhong kamatayon," tungod kay ang kamatayon kanunay nga dili natural, ug dili gusto.

Ang Bibliya nagpatin-aw nga ang mga tawo mamatay tungod sa sala—dili ang indibiduwal nga sala sa matag usa nga gihampak sa kamatayon, kondili ang orihinal nga sala, ang sala sa atong unang mga ginikanan. Pinaagi kanila, ang apostol nagpatin-aw, “Ang sala misulod sa kalibotan, ug ang kamatayon pinaagi sa sala.” (Roma 5:12). Pinaagi sa kaliwat kitang tanan sakop sa usa ka himatyon nga rasa. Maayo nga hinumdoman kini sa dihang ang kamatayon moabut sa atong mga panimalay, kay kini makatabang kanato sa pagkaamgo nga kining makapasubo nga kasinatian dili tungod sa atong kakulang sa interes o pag-atiman, ug nga kini dili usa ka espesyal nga silot, bisan sa usa nga namatay, o sa mga paryente nga nahabilin. Ang atong mga minahal nangamatay tungod sa giingon sa Bibliya; “ingon kang Adan ang tanan nangamatay.” Dugang pa, malugpayan kita sa matahom nga saad sang Pulong sang Dios nga subong nga ang tanan kay Adan napatay, “amo man kay Cristo ang tanan pagabanhawon.” 1 Corinto 15:22

MALINAWON NGA NATULOG

Sa pagbalik sa mga adlaw ni Jesus ug sa maong minahal nga pamilya sa Betania—si Maria, Marta ug Lazaro—kita makahagdaw ug pipila ka makapalamdag kaayo ug makapadasig nga mga hunahuna. Mopatimaw nga si Jesus maoy usa ka espesyal nga higala niini nga pamilya, ug ilang gipakawalay bili sa dihang nasakit si Lazaro nga si Jesus motabang dayon kanila sa dihang mahibaloan niya kana. Ang buluhaton ni Jesus layo pa kaniya gikan sa Betania niadtong panahona, apan ang duha ka magsoong babaye nagpadala ug mensahe ngadto kaniya nga nag-ingon, "Ginoo, ang imong gihigugma nagsakit." Juan 11:3

Nadawat ni Jesus kini nga mensahe apan wala'y gihimo bahin niini sulod sa duha ka adlaw. Sa katapusan, miingon siya sa iyang mga tinun-an, "Ang atong higala nga si Lazaro natulog; apan moadto ako aron pukawon siya." (Juan 11:11). Kini nga pahibalo miabut ingon nga usa ka katingala sa iyang mga disipulo. Nakadungog usab sila nga si Lazarus grabeng nasakit. Lagmit gisultihan sila ni Jesus bahin sa mensahe nga iyang nadawat. Apan kung

natulog siya karon, dili nila masabtan kung ngano nga gusto sa Agalon nga pukawon siya. Mahimo nga naghunahuna sila nga kini usa ka sayop nga paghukom sa iyang bahin, busa sila miingon kaniya, "Ginoo, kung siya natulog, siya mamaayo." Sa ato pa, naghunahuna sila nga usa ka dakong sayop ang pagpukaw sa usa ka masakiton nga nagpahulay sa hilom sa pagkatulog—nga mas maayo alang kaniya nga magpadayon sa pagkatulog.

Apan wala sila makasabot sa gipasabot ni Jesus. "Apan si Jesus naghisgot bahin sa iyang kamatayon," ang asoy nag-ingon kanato. (Juan 11:13). Sa pagkakita nga ang iyang mga tinun-an wala makasabut sa iyang paghisgot kang Lazaro nga natulog, siya miingon kanila sa dayag, "Si Lazaro patay na." (Juan 11:14). Dinhi atong nabatonan gikan sa kaugalingong mga ngabil sa Agalon ang labing makaiikag, ug sa samang higayon makahupay, nga panglantaw sa kamatayon. Sama kini sa usa ka pagkatulog, nagpasabot nga kadtong mga patay anaa sa pahulay, naghulat, bisan og wala mahibalo, sa panahon sa Ginoo nga moabot aron sa pagpukaw kanila gikan sa

pagkatulog—ang pagkatulog sa kamatayon. Busa ang pagkatulog makaplagan nga usa sa mga ilustrasyon sa kasulatan nga makatabang kanato sa pagsabot sa kahulogan sa kamatayon.

Adunay duha ka nag-unang mga kinaiya sa pagkatulog. Ang usa mao nga kadtong natulog walay panimuot. Wala sila makahibalo kon ano ang nagakatabo sa kalibutan sa ila palibot. Dili sila maguol o malipayon. Wala silay mga kabalaka ug walay kasinatian sa kalipay. Wala sila gigutom o giuhaw. Mahitungod niini nga kahimtang ang Kasulatan nagpahayag, “Kay ang mga buhi nahibalo nga sila mamatay, apan ang mga patay walay nahibaloan.” Ecclesiastes 9:5

Adunay lain nga kinaiya sa pagkatulog nga hinungdanon usab kung gihunahuna naton kini ingon usa ka ilustrasyon sa kamatayon. Kini mao ang pagpaabut sa pagkahigmata. Gibutang sa inahan ang iyang minahal nga bata sa iyang kuna alang sa kagabhion, giawit kini sa usa ka makapahupay nga lullaby hangtod nga ang mga mata gipiyong sa

pagkatulog ug ang gamay nga utok niini mosulod sa yuta sa pagkalimot. Ang bata karon walay panimuot, ug ang inahan hilom nga migawas sa lawak, malipayon sa iyang gugma alang sa iyang hinigugma, ug nagmaya sa iyang pagpaabot nga makadungog sa makapahimuot nga pagyagayaga sa iyang anak sa sunod nga buntag. Walay mga luha, walay masakit nga kasingkasing, walay kamingaw; kay ang bata natulog lamang, ug sa buntag kini mahigmata uban sa iyang kahayag nga milukop pag-usab sa panimalay.

Mahitungod sa usa ka batang babaye nga namatay, si Jesus miingon, “Ang babaye wala mamatay kondili natulog.” (Mateo 9:24). Dinhi pag-usab, sama sa kaso ni Lazaro, gipunting ni Jesus ang kamatayon ingong usa lamang ka pagkatulog—usa ka pagkatulog, tungod kay gikan sa panglantaw sa tagana sa Diyos sa kinabuhi pinaagi kang Kristo, adunay pagmata sa buntag sa bag-ong adlaw sa yuta, ang adlaw sa pagmando ni Kristo sa dili madugay. Si Jesus miingon sa iyang mga tinun-an, “Ang atong higala nga si Lazaro natulog; apan moadto ako aron sa pagpukaw kaniya.” (Juan

11:11). Gituyo ni Jesus nga pukawon si Lazaro gikan sa pagkatulog sa kamatayon, ug iyang gituman ang iyang tuyo sa ulahi, nga nakapalipay pag-ayo sa mga igsoong babaye ni Lazaro ug sa tanan nga nahigugma kaniya.

ARON MABUHI PAG-USAB

Human ipahibalo ang iyang tuyo ngadto sa iyang mga tinun-an, si Jesus mipanaw ngadto sa Betania, ngadto sa balay sa iyang mga higala, si Marta ug Maria. Gisugat siya ni Marta sa iyang pag-abot sa ilang balay ug hinay nga gibadlong siya sa dili pag-anhi samtang buhi pa ang iyang igsoon. Unya si Jesus mihimog talagsaong pahayag ngadto kaniya—mga pulong nga milanog latas sa kasiglohan sukad niadto, nga naghatag ug kahupayan sa libolibong nagbangotan nga nakasabut sa ilang talagsaong kayano ug nagtuo nga moabot ang adlaw nga kini matuman. Miingon siya, “Mabanhaw ang imong igsoon.” Juan 11:23

Ania ang dakong paglaom sa Bibliya alang sa tanan nga nangamatay—sila mabuhi pag-

usab. Apan dili nato angayng palabyon kanang pulonga “pag-usab.” Si Jesus wala mag-ingon kang Marta, Ayaw paghilak, kay ang imong igsoon dili tinuod nga patay. Patay na siya! Si Jesus tin-awng miingon sa iyang mga tinun-an, “Si Lazaro patay na,” ug kita makaseguro nga dili niya supakon kini nga kamatuoran sa iyang pagpakig-estorya kang Marta; busa ang iyang mensahe sa paglipay kaniya mao nga ang iyang igsoon nga lalake mabuhi pag-usab, nga siya nga namatay pagabanhawon sa kinabuhi.

Kasiglohan una pa niini, si Propeta Job nangutana, “Kon adunay mamatay, mabuhi pa ba sila pag-usab?” (Job 14:14). Importante nga matikdan ang hustong paagi sa pagpangutana ni Job niini nga pangutana. Wala siya mangutana, “Kon mamatay ang tawo, patay na ba gayod siya?” o, “Aduna bay butang bahin sa tawo nga magpabiling buhi human mamatay ang lawas?” Nahibaluan ni Job nga ang kamatayon isa ka realidad, isa ka makaluluoy nga kamatuoran. Siya nahibalo nga ang kamatayon maoy silot sa sala, ug tungod kay ang tibuok kalibotan sa katawhan mga makasasala, ang tanan nangamatay. Ang

gustong mahibaloan ni Job mao kon ang mga patay ba mabanhaw—Mabuhi ba siya “pag-usab”? Gitubag ni Jesus kini nga pangutana alang kang Job, kang Marta, ug alang sa tanan nga andam nga modawat sa yano nga kamatuoran sa iyang mga pulong, “Ang imong igsoon mabanhaw pag-usab.”

Nga ang mga patay kinahanglan nga banhawon sa umaabot nga panahon dili bag-o nga ideya alang ni Marta, tungod kay siya mituo sa Daang Tugon nga mga saad nga naghatag niining bulahan nga paglaum. Si Propeta Job, human mangutana, “Kon ang tawo mamatay, mabuhi ba siya pag-usab?” nakakaplag sa tubag, ug nagpahayag niini mahitungod sa iyang kaugalingong paglaum, nga nag-ingon, “Sa tanan nga mga adlaw sa akong makugi nga pag-alagad magahulat ako (sa kamatayon) sa akong pagbag-o nga moabut. Ikaw motawag ug ako motubag kanimo; ikaw mangandoy alang sa binuhat nga gibuhat sa imong mga kamot.” Job 14:14, 15

“ANG KATAPUSAN NGA ADLAW”

Sa usa ka panagna mahitungod sa paglaum sa katapusang padulngan sa mga bata nga gipamatay pinaagi sa sugo ni Herodes sa panahon nga si Jesus natawo, ang Ginoo miingon ngadto sa naghilak nga mga inahan, nga gihisgotan sa panagna nga si Raquel, “Punggi ang imong tingog sa paghilak ug ang imong mga mata sa paghilak, kay ang imong buhat pagabalusan, ” ... “Sila mamalik gikan sa yuta sa imong mga kaaway.” Jeremias 31:16, 17

Lagmit nahibalo si Marta niining talagsaong mga saad nga nagpasalig sa mga magtutuo sa umaabot nga panahon sa dihang ang mga patay, bata ug tigulang, pagabanhawon. Gawas pa, si Jesus kanunayng miduaw sa ilang balay, ug sa walay duhaduha nadungog niya ang kahibulongang mga pulong sa kinabuhi samtang kini naggikan sa iyang inspiradong mga ngabil. Busa sa dihang si Jesus miingon kaniya, “Ang imong igsoon mabanhaw pag-usab,” siya mitubag, “Ako nahibalo nga siya mabanhaw pag-usab sa

pagkabanhaw sa kataposang adlaw.” (Juan 11:24). Oo, siya nahibalo nga ang tanang patay “mobangon pag-usab” nga sila pukawon gikan sa pagkatulog sa kamatayon—tungod kay siya nasayud nga kini mao ang plano sa Dios alang sa tanang mga tawo.

Unsay gipasabot ni Marta sa “kataposang adlaw”? Ang plano sa Dios alang sa kaluwasan ug pagbawi sa kaliwatan sa tawo gikan sa sala ug kamatayon gibahin ngadto sa mga yugto sa panahon nga gitawag sa Bibliya, “mga adlaw.” Kini mahitabo sulod sa kataposan niining mga yugto sa panahon, niining mga adlaw, nga ang plano sa Diyos sa pagkaayo moabot sa iyang katumanan. Ang “katapusan nga adlaw” sa plano sa Dios usa ka libo ka tuig ang gitason—ang usa ka libo ka tuig sa paghari ni Kristo.

Ang kamatuoran nga kini nga yugto gihisgotan ingong usa ka “adlaw” hinungdanon kaayo, kay kini sukwahi sa unom ka libo ka tuig nga kasinatian sa tawo nga nag-una niini, nga gihisgotan sa Kasulatan ingong usa ka panahon sa kangitngit, usa ka gabii sa kasubo

ug kamatayon. Mahitungod niining mangitngit nga gabii sa sala ug pag-antos, ug sa kabuntagon sa kalipay nga mosunod, ang salmista misulat, “Kay ang iyang kasuko molungtad lamang sa makadiyot, apan ang iyang pabor molungtad sa tibuok kinabuhi! Salmo 30:5

Bisan pag si David naghigot bahin sa “kasuko” sa Diyos, dili nato isipon nga siya mapanimaslon, o nalipay sa pag-antos sa iyang mga linalang. Ni ang iyang kasuko ipahayag diha sa pagsakit sa dautan diha sa nagdilaab nga impyerno sa kahangturan; ni sa “purgatoryo” sulod sa limitadong yugto sa panahon. Ang Bag-ong Tugon nagsulti kanato sa “kasuko” sa Dios ug nagpatin-aw nga bisan karon kini gipadayag gikan sa langit batok sa tanang pagkadili-matarong. (Roma 1:18). Ang kapungot sa Dios gipadayag diha sa silot sa kamatayon nga gipatuman sa tibuok kaliwatan sa tawo — “Maingon nga diha kang Adan ang tanan nangamatay.” 1 Corinto 15:22

Sa pabor sa Diyos mao ang kinabuhi, nag-ingon ang salmista. (Salmo 30:5). Dinhi ang

pabor sa Diyos gitandi sa iyang kasuko. Sa dihang ang atong unang mga ginikanan milapas sa balaod sa Diyos iyang gikuha ang iyang pabor gikan kanila. Kung wala ang iyang pag-uyon dili sila makapadayon nga mabuhi, mao nga awtomatiko ang mga pulong nga "Mibalik ka sa yuta, gikan niini gikuha ka; kay abog ka ug sa abog ka mobalik", nagsugod sa paglihok - nagsugod sila sa pagkamatay. Genesis 3:19

Ang kaliwatan sa tawo nagpadayon sa pagkamatay sukad niadto. Sa dihang gikuha sa Diyos ang kahayag sa iyang pabor, usa ka "kangitngit" ang milukop sa katawhan—usa ka kangitngit nga hilabihan ka dasok nga gibati sa tanang mga kasakit ug mga kasakit nga nalangkit sa proseso sa pagkamatay. Kining "gabii" sa kasinatian sa kalibotan sa sala ug ang resulta niini mao gayod ang paghilak. Apan dili kini molungtad hangtod sa hangtod! Kini usa ka taas ug masulub-on nga kagabhion, apan ang kabuntagon moabut, ug uban sa pag-abut sa kabuntagon moabut usab ang gisaad nga kalipay—usa ka kalipay nga walay kinutuban sa diha nga ang kamatayon

mohunong sa paghampak sa mga biktima niini, ug kadtong nangamatay, pinaagi sa diosnon nga gahum, pagabuhion pag-usab. Mao nga sa dihang si Jesus miingon kang Marta, "Ang imong igsoon mabanhaw pag-usab," ang iyang hunahuna natural nga nagmugna niining talagsaong hulagway sa kalipay nga moabot sa tanang katawhan nianang bag-ong adlaw sa dihang ang mga panalangin sa kinabuhi igabubo sa tanan, busa ang iyang tubag, "Ako nahibalo nga siya mabanhaw pag-usab sa pagkabanhaw sa kataposang adlaw." Wala gilimod ni Jesus ang kamatuoran sa gisulti ni Marta. Sa pagkatinuod, sa walay duhaduha tungod sa iyang kaugalingong ministeryo nianang balaya sa Betania nga kining paglaoma sa katibuk-ang pagmata sa tanan nga nangatulog sa kamatayon hayag kaayo sa kasingkasing ni Marta. Hinunoa, gipamatud-an ni Jesus ang iyang pagtuo, nga nag-ingon, "Ako mao ang pagkabanhaw ug ang kinabuhi. Ang bisan kinsa nga motuo kanako mabuhi bisan human sa kamatayon. Ang tanan nga nabuhi kanako ug nagasalig kanako dili na gayud mamatay." Juan 11:25,26

“Ako mao ang pagkabanhaw, ug ang kinabuhi,” ang Magtutudlo miingon, nagpasabut nga nianang umaabut nga adlaw sa diha nga ang mga patay pagabuhion, ug ang Eden mamulak pag-usab, uban sa mga utlanan niini nga molukop sa tibuok yuta, siya mao ang agianan sa diosnong gahum diin kini matuman. Si Jesus mao ang dakong Maghahatag sa Kahayag sa kalibutan—ang kahayag sa kinabuhi. (Juan 1:9; 8:12; 9:5). Ang iyang paghari sa gingharian magdala sa “adlaw” sa kahimsog ug kinabuhi. Siya ang gihubit sa manalagna ingong ang “Araw sa Pagkamatarong,” kinsa mosubang uban ang “pagkaayo sa iyang mga pako.” Malaquias 4:2

ANG KRISTO

“Mituo ka ba niini?” Si Jesus nangutana kang Marta. Nagapati ka bala nga ako ang magabanhaw sang imo utod sa sina nga adlaw nga ang mahigugmaon nga katuyuan sang Dios para sa katawhan matuman? Ug si Marta mitubag, "Oo, Ginoo," siya miingon kaniya. “Kanunay akong nagtuo nga ikaw ang Mesiyas, ang Anak sa Diyos, ang mianhi sa

kalibotan gikan sa Diyos.” (Juan 11:26, 27). Gikan sa panahon nga ang tawo nahulog sa sala ug kamatayon ang Dios nagsaad nga magpadala ug usa ka Manluluwas.

Ang saad gihimo ngadto kang Abraham nga ang iyang “binhi” mao ang “pagpanalangin sa tanang banay sa yuta.” (Genesis 12:1-3; 22:18). Si Apostol Pablo mipasabut nga si Jesus mao ang “binhi” sa saad. (Galacia 3:16). Si Marta nahibalo usab niini, ug tungod kay ang gisaad nga Kristo mao ang mopanalangin sa tanang pamilya sa yuta, siya nasayud nga siya usab mao ang “pagkabanhaw, ug ang kinabuhi.”

Bisan sa adlaw ni Marta adunay kapin sa upat ka libo ka tuig nga nangamatay. Ang iyang kaugalingong igsoong lalaki namatay, busa siya nahibalo nga kon ang mga saad sa Diyos sa pagpanalangin sa tanang katawhan pinaagi kang Kristo matuman, kadtong nangatulog sa kamatayon kinahanglang pukawon; ug siya mituo nga si Jesus mao ang mobuhat niini—“Sa pagkabanhaw sa kataposang adlaw.”

“Bisan kinsa nga motuo kanako mabuhi, bisan human mamatay,” miingon si Jesus. (Juan 11:25). Ania ang usa ka tino nga saad sa tanan nga mga magtotoo sa pagkahigmata gikan sa pagkatulog sa kamatayon. Sa panguna gituyo kini sa pagpasalig kang Marta nga ang kamatayon ni Lazaro dili tungod sa iyang kakulang sa pagtuo o pagkamaunongon kang Jesus. Si Lazarus mituo kang Jesus, apan siya namatay. Tinuod kini sa tanang magtutuo sukad niadtong panahona hangtod karon. Si Jesus nagpasalig kang Marta ug kanato nga ang kamatayon dili mao ang kataposan— “Bisan siya namatay,” “Apan siya mabuhi,” buot ipasabot, siya pagabanhawon sa kinabuhi.

Unya gitak-opan ni Jesus ang kortina sa kawalay-kasegurohan ug naghatag ug dugang pa nga pagtan-aw nianang “kataposang adlaw” aron mas maapresyar nato ang walay-kinutobang gugma sa Diyos diha sa iyang tagana nga kinabuhi alang sa tanang katawhan. Siya miingon, “Bisan kinsa nga nabuhi pinaagi sa pagsalig kanako dili na mamatay.” Kini nga pahayag dili tinuod sa

karon nga panahon tungod kay ang tanan karon nangamatay. Ang umalabot nga kinabuhi sa tanang katawhan nagdepende sa ilang pagmata gikan sa pagkatulog sa kamatayon. Apan lahi kini nianang bag-ong adlaw—kana nga adlaw diin ang “Araw sa Pagkamatarong” motangtang sa kangitngit sa taas nga gabii sa sala ug kamatayon ug magdala og kahayag ug kinabuhi sa tanang katawhan. Kadtong buhi kaniadto, ug kinsa mituo kang Kristo, dili na mamatay—sila sa pagkatinuod magpabiling buhi hangtod sa kahangtoran isip mga tawo.

ANG MATARONG UG ANG DILI MATARONG

Sin-o ang magakabuhi sa sinang “katapusan nga adlaw,” sinang isa ka libo ka tuig nga adlaw diin ang mga pagpakamaayo sang kabuhi nga walay katapusan igapasalig sa tanan nga nagatuo? Ang tanang katawhan mabuhi unya, kay ang plano sa Dios mao ang pagpukaw sa tanan gikan sa pagkatulog sa kamatayon. Si Pablo nag-ingon nga “adunay pagkabanhaw sa mga matarong ug sa mga

daotan.” (Binuhatan 24:15). Ug si Jesus miingon, "Ayaw kahibulong niini, kay ang panahon moabut nga ang tanan nga anaa sa ilang mga lubnganan makadungog sa iyang tingog ug manggula." (Juan 5:28-29). Ang makapahupay nga hunahuna sa nahabilin niini nga tudling sa Kasulatan naguba sa usa ka sayop nga paghubad. Sa hustong pagkahubad kini mabasa, “kadtong nagbuhat ug maayo mabanhaw aron mabuhi, ug kadtong nagbuhat ug daotan mabanhaw aron silotan.” Juan 5:29

“Kadtong nagbuhat ug maayo,” nag-ingon ang Magtutudlo, mogula ngadto sa “pagkabanhaw sa kinabuhi.” Kini usa ka paghisgot sa ganti sa gipahinungod nga mga magtutuo nga nagpamatuod sa ilang katakus sa "himaya ug dungog ug pagka-imortal." (Roma 2:7). Kini sila mabuhi ug maghari uban ni Kristo, ingong bahin sa “binhi” ni Abraham diin ang tanang pamilya sa yuta mapanalanginan. (Galacia 3:27-29). Sila mahisama kang Jesus ug makaambit sa iyang langitnong himaya. (1 Juan 3:2). Ang ila mangin “korona sang kabuhi,” bisan ang “diosnon nga kinaugali.” (Pinadayag 2:10; 2 Pedro 1:4). Apan kadtong

mobangon sa pagkabanhaw aron mabuhi ug maghari uban ni Kristo gamay ra kaayo kon itandi sa minilyon nga nangamatay. Gitawag sila ni Jesus ingong “gamayng panon” nga gikahimut-an sa Amahan nga ihatag ang gingharian. (Lucas 12:32). Ang kinabag-an sa mga patay kay nianang klaseha nga wala makabuhat ug maayo gikan sa balaang panglantaw. Sila mamatay ingong mga sakop sa usa ka makasasala, himalatyon nga rasa. Sumala sa tawhanong mga sukdanan, kadaghanan kanila maoy mga tawong matarong sa moral—maayong mga lungsoranon, ug maayong mga silingan—apan sila dili mga sumusunod sa tunob sa Agalon; busa ang dugo ni Kristo wala maghatag kanila ug baroganan sa pagkamatarong atubangan sa Diyos.

Bisan pa niana, ang Diyos nahigugma usab kanila, ug iyang gipadala ang iyang Anak aron mamatay alang kanila aron sila makabaton ug kahigayonan nga mabuhi sa walay kataposan. Ang kinabuhing walay kataposan pinaagi kang Jesus mabatonan lamang pinasukad sa pagtuo, ug ang kadaghanan sa

katawhan wala gayod makabaton ug tinuod nga kahigayonan sa pagtuo. Minilyon ang wala pa makabati tuhoy kay Jesus, kag sa tunga sang mga nakabati tuhoy sa iya diutay lamang ang nakahangop sing maathag sa matuod nga katuyuan sang iya pagkari sa kalibutan. Adunay daghan kaayong nagkasumpaki nga mga teyoriya mahitungod kang Kristo ug Kristiyanismo nga kadaghanan sa mga matinud-anon nga mga tawo naglibog, ug tungod niini wala nila giseryoso ang Kristiyanismo. Wala sila sing hungod nga malaut, apang wala sila maghimo sing “maayo” sa kahulugan nga mangin mga sumulunod ni Jesus.

Kining minilyon kinahanglang pukawon usab gikan sa pagkatulog sa kamatayon. Si Pablo naghigot niini nga pagkahigmata ingong “naluwag,” ug kini maoy kabubut-on sa Diyos, siya mipasabut, nga sila “maluwag ug makadangat sa kahibalo sa kamatuoran.” (1 Timoteo 2:4-6). Ang dakong kamatuoran nga ipahibalo unya sa tanan—tin-aw ug dili masayop—mao nga si Jesus “naghatag sa iyang kaugalingon nga lukat alang sa tanan”

nga mao, nga siya namatay alang sa “mga sala sa tibuok kalibotan,” ug nga kadtong modawat niini nga tagana mabuhi. 1 Juan 2:2

Mao kini ang gipasabot ni Jesus sa dihang siya miingon kang Marta, “Bisan kinsa nga buhi” sa ato pa, kinsa nahigmata gikan sa pagkatulog sa kamatayon “sa pagkabanhaw sa kataposang adlaw” “ug misalig kanako dili na gayod mamatay.” (Juan 11:26). Kana mao ang panahon sa pagsulay alang sa kalibutan, ang panahon nga sila mag-atubang sa dako nga desisyon nga nagpasabut sa kinabuhi o kamatayon alang sa kahangturan. (Binuhatan 17:31). Sa dihang si Jesus misaad nga sila mogula gikan sa kamatayon, siya miingon nga sila mogula sa unsay iyang gihulagway sa Gregong pulong nga “krisis” nga mao, usa ka panahon sa pagsulay, diin, kon sila mobalik ngadto sa Diyos, kang Jesus, ug ngadto sa pagkamatarong, sila dili na kinahanglang mamatay pag-usab, apan sa ingon nga pagtuo “mabuhi sa walay kataposan.” Juan 6:51

“MATUO KA KINI?”

Sa dihang gipatin-aw ni Jesus kining talagsaong paglaom sa umaabot nga kinabuhi ngadto kang Marta, siya nangutana kaniya, “Mituo ka ba niini?” Kini usa ka pangutana sa kasingkasing alang kanatong tanan karon. Kon makapakita kita og tinuod nga pagtuo sa mga saad sa Dios, kadaghanan sa kapait ug kasubo mawala sa atong mga kasingkasing kon ang atong mga minahal kuhaon gikan kanato sa kamatayon. Kon kita makatuo, kita mahibalo nga sila wala mawala sa kahangturan, nga adunay usa ka mahimayaon nga pagpauli sa mga patay, usa ka pagmata gikan sa pagkatulog sa kamatayon. Si Jesus miingon sa iyang mga tinun-an mahitungod kang Lazaro, “Ako moadto didto aron sa pagpukaw kaniya,” ug si Jesus mianhi pag-usab sa iyang ikaduhang pag-anhi aron sa pagpukaw gikan sa pagkatulog sa kamatayon sa tanan nga alang kang kinsa siya namatay. Ang iyang sakripisyo mao ang nakapausab sa kamatayon gikan sa usa ka walay katapusan

nga pagkalimot ngadto sa usa ka malinawon nga pagkatulog diin adunay usa ka pagmata.

UNSA KA LITERAL KINI?

Daghan kaayo ang dili-pagsinabtanay bahin sa paglaom sa pagkabanhaw nga daghan ang nalisdan sa pagsabot sa katinuod sa kon unsay kahulogan niini alang sa katawhan. Apan kinahanglang walay klaro bahin niini, kay si Jesus naghatag ug mga ilustrasyon sa literal kaayong paagi diin ang mga saad sa Diyos kinahanglang matuman. Kita adunay usa niini nga mga ilustrasyon sa kaso ni Lazaro. Human ang Agalon mipasabut ngadto kang Marta sa dakong kamatuoran sa kinatibuk-ang pagkabanhaw, ug mihimo niini nga matin-aw nga sa “kataposang adlaw” kadtong nahigmata ug mituo kaniya dili na gayud mamatay, miadto siya sa lubnganan sa iyang igsoon, ug pinaagi sa paggamit sa balaanong gahum, mitawag kaniya gikan sa kamatayon.

Si Jesus misulti kang Lazaro, nga nag-ingon, “Lazarus, gula ngari!,” ug ang asoy nag-ingon

kanato nga “Ang patay nga tawo migula.” (Juan 11:43, 44). Dayon naghatag si Jesus ug instruksiyon sa pagtangtang sa mga sapot sa lubnganan gikan kaniya aron siya mahimong gawasnon pag-usab sa pagpakig-uban sa iyang pamilya ug mga higala. Siya mibalik uban kanila, ang mao nga Lazaro sa wala pa siya mamatay. Dili siya usa ka multo, ni multo. Dili na niya kinahanglan nga mag-tip sa mga lamesa o mag-rattle sa mga salamin aron mahibal-an sa iyang mga higala nga siya anaa sa ilang taliwala, tungod kay siya gibalik kanila, sa personal ug sa lawas. Subong nga si Lazaro napatay, subong man nabuhi sia, kag ang iya mga utod nga babayi kag mga abyan nagkalipay. Niini aduna kitay praktikal ug masabtan nga ilustrasyon kon unsay ipasabot niini ngadto sa katawhan sa dihang ang tanan nga anaa sa ilang mga lubnganan makadungog sa tingog ni Jesus nga nagpukaw kanila gikan sa pagkatulog sa kamatayon. Padaghanon diha sa imong hunahuna ang binilyon ka beses nianang talan-awon sa kalipay sa Betania sa dihang si Lazaro nakadungog sa tingog sa balaang awtoridad nga nagpukaw kaniya gikan sa

kamatayon, ug unya imong masabtan sa usa ka sukod kon unsa ang gipasabot sa Diyos sa iyang mga saad sa pagpanalangin sa tanang pamilya sa yuta. Kini mao ang katapusang tumong sa pag-anhi ni Jesus sa kalibutan nga nagpakamatarung sa mensahe sa mga manolonda sa gabii nga siya natawo, ang mensahe nga ilang gihulagway nga "maayong balita nga makahatag ug dakong kalipay sa tanang katawhan. Karon sa lungsod ni David natawo kaninyo ang usa ka Manluluwas, siya mao ang Mesiyas, ang Ginoo." Lucas 2:10,11

Naguol ka ba tungod kay ang usa ka tawo nga imong gihigugma gikuha sa kamatayon? Kini usa ka lisud nga kasinatian, tungod kay usa ka makalilisang nga kahaw-ang ang nahabilin sa kinabuhi sa mga nahabilin. Apan pagmaisugon; ang panagbulag dili hangtod sa hangtod. Sa malipayong ugma sa plano sa Dios—usa ka ugma nga haduol na—nianang mahimayaong panahon sa panagkita pag-usab, makita nimo pag-usab ang imong minahal. Samtang, padayon nga magsalig sa mga saad sang Dios kag sa iya ikasarang sa pagtuman sina nga mga saad. Ug kon

mahimo nimo, wad-a ang imong kaugalingon sa dakong kalipay sa pagsulti sa uban sa paglaom nga makapadasig sa imong kasingkasing ug makapahimo kanimo sa pagpadayon sa kangitngit sa kagabhion samtang naghulat sa kalipay nga, makaseguro ka, nga moabot sa buntag.